

Sygnatura akt I C 845/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

Protokolant staż. Martyna Kociszewska

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2020 roku w Łodzi

sprawy w powództwa K. W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10100 (dziesięć tysięcy sto) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. obciąża pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotą 505 (pięćset pięć) złotych tytułem opłaty od pozwu, której nie miał obowiązku uiścić powód.

Sygnatura akt I C 845/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym 1 lutego 2019 roku K. W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwoty 10.100 zł tytułem częściowego zaspokojenia swojego roszczenia w zakresie zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 lipca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pозew k. 2-3, pełnomocnictwo k. 4)

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2019 roku Sąd, na podstawie art. 132 § 1 k.p.c. zwrócił odpowiedź na pozew.

(postanowienie k. 52)

Postanowieniem z dnia 20 września 2019 roku Sąd, na podstawie art. 207 § 7 k.p.c. w zw. z art. 207 § 2 k.p.c. zwrócił odpowiedź na pozew z dnia 12 września 2019 roku (data pisma).

(postanowienie k. 60)

Na rozprawie w dniu 9 marca 2020 roku pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(protokół rozprawy k. 189-193)

Postanowieniem z dnia 9 marca 2020 roku Sąd zawiadomił (...) S.A. V. (...) w W. o toczącym się postępowaniu pouczając o możliwości przystąpienia do strony pozwanej jako interwenient uboczny.

(postanowienie k. 191, dowód doręczenia k. 200)

Na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2020 roku pełnomocnik powoda popierał powództwo co do całej kwoty.

(protokół rozprawy k. 208- 208v)

Sąd ustalił:

K. W. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usługowo- (...) sp. cyw. Z. W., M. W. w Ł. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego. W dniu 22 listopada 2017 roku, w godzinach nocnych, powód przywiózł ładunek z Oddziału w D. do Oddziału Pekaesu w Ł. przy ulicy (...). Po godzinie 23:00, po wykonaniu rozładunku towaru wózkiem widłowym należącym do pozwanego, magazynier rozpoczął załadunek nowego towaru na naczepę samochodu. Pod koniec załadunku kierowca wózka widłowego poprosił powoda o podtrzymanie lekkiego, niestabilnego ładunku znajdującego się na palecie w trakcie końcowego dojazdu do naczepy. Pracownik pozwanego, kierując wózkiem gwałtownie przyspieszył i najechał na lewą nogę powoda doprowadzając do jego upadku. Kiedy powód leżał, wózkowy cofnął wózkem przejeżdżając ponownie po lewej nodze powoda.

(bezsporne, ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku k. 103-106, wyjaśnienia k. 107)

Powód został przewieziony karetką pogotowia do SPZOZ (...) Szpitala (...) w Ł., gdzie po wykonaniu badań rozpoznano złamanie kostki przyśrodkowej goleni lewej, stłuczenie goleni i stopy lewej oraz otarcie naskórka goleni lewej. Kończynę dolną unieruchomiono w szynie gipsowej stopowo-goleniowej. W dniu 27 listopada 2017 roku powoda wypisano do dalszej opieki ambulatoryjnej z zaleceniami utrzymywania unieruchomienia gipsowego przez okres 6 tygodni, chodzeniem przy pomocy kul łokciowych bez obciążania kończyny dolnej lewej, kontynuowaniem profilaktyki przeciwzakrzepowej i kontroli w poradni ortopedycznej. W okresie od 4 grudnia 2017 roku do 10 stycznia 2018 roku powód przebywał w Szpitalu Wojewódzkim w S. z rozpoznaniem złamania kostki przyśrodkowej i rozległej martwicy skóry i tkanek miękkich. W dniu 08 grudnia 2017 roku powód przeszedł zabieg repozycji i stabilizacji złamania kostki bocznej goleni lewej dwoma śrubami korowymi oraz usunięcia martwicy skóry i tkanek miękkich goleni lewej, przeszczep skórny na goleni. Powód opuścił szpital z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej za 7 dni, przyjmowaniem leków przeciwzakrzepowych oraz chodzeniem o kulach bez obciążania chorej kończyny. Do dnia 4 marca 2018 roku wystawiono zwolnienie lekarskie.

(dokumentacja medyczna k. 110-113, kserokopia zwolnienia k. 156, dokumentacja zdjęciowa k. 160-168)

Leczenie powód kontynuował w poradni E.. Chirurg zalecił chodzenie w ortezie z częściowym obciążeniem, masaże wodne wirowe, leki przeciwbólowe oraz leczenie w poradni rehabilitacyjnej.

(dokumentacja medyczna k. 114-116, k. 132-135, k. 144, k. 151-151v)

Chirurg ogólny zalecił powodowi konsultację u chirurga naczyniowego. Powód otrzymał zwolnienie do 22 maja 2018 roku.

(dokumentacja medyczna k. 117-119, k. 153-155, kserokopia zwolnienia k. 157)

Od dnia 15 marca 2018 roku powód podjął leczenie w specjalisty chirurgii naczyniowej, który rozpoznał zapalenie i zakrzepowe zapalenie żyły udowej.

(dokumentacja medyczna k. 122-127)

W trakcie postępowania wypadkowego ustalono odpowiedzialność pracownika pozwanego za wypadek poprzez wykorzystanie powoda (mimo znajdowania się przez powoda w strefie niebezpiecznej) przy załadunku samochodu ciężarowego przy braku pełnego pola widzenia podczas przemieszczania się oraz dwukrotne najechanie na powodowa wózkiem widłowym.

(protokół k. 103-106)

Pismem z dnia 17 czerwca 2018 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 100.000 zł i odszkodowania w wysokości 3.000 zł w terminie do dnia 30 czerwca 2018 roku. Pozwany odmówił wypłaty świadczenia.

(bezsporne, wezwanie do zapłaty k. 29)

Decyzją z dnia 20 maja 2020 roku pozwany przyznał na rzecz powoda kwotę 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 1.229,93 zł zwrotu kosztów leczenia oraz 282,80 zł kosztów dojazdów.

(bezsporne- oświadczenia pełn. stron na rozprawie 24 sierpnia 2020 roku- k. 2089- 208 v)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w S. ustalił 20% trwały uszczerbek na zdrowiu powoda i wypłacił jednorazowe odszkodowanie w wysokości 17.080 zł.

(decyzja k. 101, zaświadczenie o stanie zdrowia k. 102-102v)

Sąd na podstawie art. 250 § 1 zd. 2 w zw. z art. 244 § 1 k.p.c. oraz art. 73 kpa oddalił wniosek powoda o załączenie akt postępowania wypadkowego, albowiem obowiązek gromadzenia dowodów spoczywa na stronach postępowania, a nie na sądzie (art. 3 k.p.c.). Sąd zażąda wydania odpisu lub wyciągu, jeżeli strona sama nie może go uzyskać. W niniejszym procesie, powód był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, który nie wykazał, aby samodzielne uzyskanie tych dokumentów przez stronę powodową nie było możliwe. Po oddaleniu wniosku dowodowego pierwszym momentem, w którym pełnomocnik powoda mógł złożyć dokumenty był termin rozprawy w dniu 9 marca 2020 roku, na którym pełnomocnik sam złożył wymagane dokumenty.

Sąd, postanowieniem z dnia 17 lipca 2019 roku, na podstawie art. 132 § 1 k.p.c. zwrócił odpowiedź na pozew, albowiem pismo nie zawierało oświadczenia o doręczeniu odpisu pisma drugiej stronie albo o jego nadaniu przesyłką poleconą, wobec czego podlegało on zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Skutkiem zaniedbania tego obowiązku jest to, że przewodniczący wydaje zarządzenie o zwrocie wniesionego pisma bez wezwania do uzupełnienia braków formalnych tego pisma. Postanowieniem z dnia 20 września 2019 roku Sąd, na podstawie art. 207 § 7 k.p.c. w zw. z art. 207 § 2 k.p.c. zwrócił drugą odpowiedź na pozew z dnia 12 września 2019 roku (data pisma), z uwagi na to iż była ona złożona po terminie. Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2020 roku Sąd zwrócił pismo pełnomocnika pozwanego datowane na 17 lutego 2020 roku na podstawie art. 205³ § 5 k.p.c. z uwagi na złożenie tegoż pisma z uchybieniem terminu. Kodeks postępowania cywilnego w sposób jasny i precyzyjny określił tryb i rygorystyk postępowania cywilnego nie pozostawiając procedur sądowych do uznania przewodniczącego. Zgodnie z art. 207 § 6 k.p.c. w brzmieniu do 6 listopada 2019 r., Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Wprowadzona z dniem 3 maja 2012 roku zmiana art. 6 § 2 k.p.c. nałożyła na strony i uczestników postępowania powinność takiego zachowania, aby postępowanie przebiegało szybko i sprawnie, gdyż podmioty procesu obowiązane są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki (por. pkt III.3 uzasadnienia projektu ustawy z 16 września 2011 roku). Z powinności wspierania postępowania, wynika obowiązek stron powoływania wszystkich twierdzeń i dowodów - w pismach oraz ustnie na posiedzeniach - w jak najwcześniejszej fazie postępowania, tj. w czasie, w którym jest to tylko możliwe, jeżeli wystąpi taka potrzeba wywołana przez powstającą sytuację procesową. Naruszenie tej powinności wywołuje dla stron negatywne skutki procesowe, przede wszystkim określone w art. 207 § 6 k.p.c. Po dokonaniu zmiany przepisów- od

7 listopada 2019 roku- zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 205³ § 2 k.p.c. przewodniczący może zobowiązać stronę, by w piśmie przygotowawczym podała wszystkie twierdzenia i dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. W takim przypadku twierdzenia i dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie w piśmie przygotowawczym nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynika później. Z uwagi na brzmienie powyższych przepisów Sąd oddalił jako spóźnione wnioski pełnomocnika pozwanego o zezwolenie na złożenie pisma przygotowawczego zgłoszone w piśmie z 14 października 2019 r. oraz na rozprawie w dniu 09 marca 2020 roku, a nadto Sąd pominął także dowody zgłoszone przez pełnomocnika pozwanego w załączniku do protokołu rozprawy z 09 marca 2020 r. oraz zgłoszone na rozprawie w dniu 09 marca 2020 roku, jako spóźnione. Należy wskazać, iż wprawdzie stosownie do art. 205¹² § 2 k.p.c. jeżeli nie zarządzono przeprowadzenia posiedzenia przygotowawczego, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej aż do zamknięcia rozprawy, jednakże z zastrzeżeniem niekorzystnych skutków, które według przepisów kodeksu mogą dla niej wynikać z działania na zwłokę lub niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego i postanowień sądu, a takimi przepisami jest obecnie art. 205³ § 2 k.p.c. a wcześniej art. 207 kpc. Pozwany był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew, jako w najwcześniejszym piśmie, a złożonej na zarządzenie Sądu winna zgłosić wnioski dowodowe i wnieść odpowiedź w prawidłowym trybie. W przeciwnym razie winna liczyć się z wystąpieniem dla niej niekorzystnych skutków. Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem wniosek ten służył jedynie przedłużeniu postępowania w tym sensie, że był zbędny dla rozstrzygnięcia żądania w postaci sformułowanej w pozwie, także z uwzględnieniem domagania się nadal kwoty 10100 zł mimo zapłacenia na rzecz powoda zadośćuczynienia w kwocie 5000 zł. Nadto, Sąd na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. uchylił punkt 6 postanowienia z 17 lipca 2019 roku w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych: ortopedy i chirurga plastyka, bowiem z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, który był wystarczający do wydania merytorycznego orzeczenia w sprawie, przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych było zbędne.

Sąd zważył:

Podstawę odpowiedzialności strony pozwanej w niniejszej sprawie stanowi art. 415 k.c. oraz art. 445 § 1 (...) " (...) Sąd przyjął w całości za prawdziwe twierdzenia powoda, które poparte zostały złożonymi przez powoda dokumentami. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że przyczyną wypadku było wykorzystanie powoda przy załadunku samochodu ciężarowego oraz dwukrotne najechanie na nogę powoda wózkami widłowym przez pracownika pozwanego. Zachowanie pracownika magazynu było obiektywnie nieprawidłowe, co w konsekwencji doprowadziło do wyrządzenia szkody. Między uszczerbkiem na zdrowiu powoda, a działaniem pracownika pozwanego zachodzi adekwatny związek przyczynowy, skutkujący wystąpieniem odpowiedzialności po stronie pozwanej. Na marginesie wskazać należy, iż mimo zawiadomienia (...) S.A. V. (...) w W. nie przystąpiła do strony pozwanej jako interwenient uboczny, jednak wypłaciła na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 5000 zł.

W następstwie przedmiotowego wypadku powód doznał złamania kostki przyśrodkowej goleni lewej, stłuczenie stopy lewej oraz rozległej martwicy skóry i tkanek miękkich. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 20%. Powód dwukrotnie był hospitalizowany, nosił unieruchomienie gipsowe stopowo- goleniowe, a następnie przeszedł zabieg repozycji i stabilizacji złamania kostki bocznej goleni lewej dwoma śrubami oraz usunięcia martwicy skóry i tkanek miękkich goleni lewej, przeszczep skórny na goleni. Powód przeszedł rehabilitację, stosował leki przeciwbólowe i przeciwzapalne. Do 22 maja 2018 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności i materiału dowodowego sprawy, Sąd doszedł do przekonania, iż zasadnym będzie zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda żądanej kwoty 10.100 zł tytułem zadośćuczynienia. Należy zauważyć, iż powód mimo wypłaty przez pozwanego w toku postępowania zadośćuczynienia w kwocie 5.000 zł nadal popierał powództwo w zakresie żądania z pozwu i nie musiał cofnąć pozwu w zakresie wypłaconej przez pozwanego kwoty.

Sąd zasądził odsetki od dnia następnego po upływie terminu do spełnienia świadczenia określonego przez powoda w wezwaniu do zapłaty z dnia 17 czerwca 2018 roku (art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c.). Pozwany w odpowiedzi odmówił wypłaty świadczenia.

Jeżeli chodzi o koszty procesu, Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. (...)

Na koszty zasądzone na rzecz powoda złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika 3.600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd obciążył pozwanego kwotą 505 zł tytułem opłaty od pozwu, której nie miał obowiązku uiścić powód.